

Nd.

49. Frumvarp

til laga um lífsábyrgð fyrir sjómenn á íslenskum þilskipum.

Flutningsmenn: Jón Þorkelsson, Magnús Blöndahl.

1. gr.

Það skal eftirleiðis vera skylt að váttryggja líf hérlandra sjómanna, er lögskráðir eru á íslensk skip, hvort sem þeir stunda fiskiveiðar, eru í förum með fram ströndum landsins eða eru í förum landa á milli.

2. gr.

Þegar lögskráð er til skiprúms á þilskipum, skal skráningarstjóri á sérstaka skrá rita nöfn, heimili, aldur og stöðu skipverja þeirra, er 1. gr. nær til, hvort heldur þeir eru ráðnir hásetar, stýrimenn eða skipstjórar, og skal hann svo fljótt sem auðið er senda skrána váttryggingarstjórn þeirri, sem nefnd er í 4. gr. laga þessara.

3. gr.

Hver sá sjómaður, sem váttrygður er eftir lögum þessum, er skyldur að greiða í váttryggingarsjóð þann, er síðar getur um, gjald er nemur 15 aurum fyrir hverja viku frá 1. október til 30. apríl og 10 aura fyrir hverja viku frá 1. maí til 30. september sem hann er lögskráður fyrir og reiknast gjaldið frá lögskráningardegi. Útgerðarmaður greiðir, skráningarstjóra gjald þetta fyrir skipverja sína gegn endurgjaldi af kaupum þeirra eða hlut, og auk þess greiðir hann frá sjálfum sér til váttryggingarsjóðsins helming á móts við gjald skipverjanna allra og innheimtir skráningarstjóri einnig það gjald. Gjald þetta greiðist þegar lögskráningin fer fram og má taka það lögtaki. Skráningarstjóri skilar gjaldinu í váttryggingarsjóð fyrir lok septembermánaðar ár hvert, að frádragnum 2% innheimtulaunum.

4. gr.

Vátryggingarfélaginu skal stjórnað af 3 mönnum undir yfirumsjón landsstjórnarinnar. Landsstjórnin útnefnir einn mann í stjórn félagsins; fjölmennasta útgerðarmannafélag landsins kýs annan, en fjölmennasta hásetafélagið hinn þriðja. Á ári hverju fer einn nefndarmanna frá, í fyrsta skifti eftir hlutkesti, og er þá kosinn eða skipaður maður í hans stað, en endurkjósa eða skipa má þó hinn sama. Deyi stjórnarnefndarmaður eða fari frá af öðrum ástæðum milli kosninga, skipar landsstjórnin til bráðabirgða í nefndina í hans stað, þangað til nýr nefndarmaður getur orðið löglega skipaður. Landsstjórnin getur og vikið nefndarmanni frá, en gerir þá jafnframt ráðstafanir til, að nýr maður komi í hans stað. Í ómakslaun og til kostnaðar má með samþykki landsstjórnarinnar verja allt að 400 kr. á ári úr vátryggingarsjóði.

5. gr.

Nú druknar sjómaður eða deyr á því tímabili, er hann greiðir vátryggingargjald fyrir samkvæmt 3. gr., og skal þá vátryggingarsjóður greiða til eftirlátinna vandamanna hans, ekkju, barna, foreldra eða systkyna 100 kr. á ári í næstu 4 ár.

Séu engir slíkir vandamenn til, eignast vátryggingarsjóður upphæðina, nema öðru vísi sé ákveðið í lögumatri erfðaskrá.

6. gr.

Enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða þrotabúi hefir leyfi til að skerða nokkuð af styrk þeim, er lög þessi heimila.

7. gr.

Nú kemur það fyrir, að vátryggingarsjóður hrekkur ekki til að greiða árgjöld þau, er á hann falla eftir 5. gr. og leggur landssjóður þá til það er á vantar, en það skal endurgoldið síðar, er hagur sjóðsins batnar. Tillag landssjóðs má þó aldrei nema meira en 12000 krónum.

8. gr.

Nefnd sú, er nú stjórnar vátryggingarfélagi fyrir sjómenn samkvæmt lögum nr. 40 frá 10. nóv. 1903 um lífsábyrgð fyrir sjómenn, er stunda fiskiveiðar á þilskipum, skal stjórna sjóði þessum samkvæmt lögum þessum. Landsstjórnin ákveður, að fengnum tillögum nefndarinnar, nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

9. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin Lög nr. 40 frá 10. nóv. 1903 um lífsábyrgð fyrir sjómenn, er stunda fiskiveiðar á þilskipum, og öll önnur ákvæði, er kunna að koma í bága við lög þessi.